மாதர் போதினி

No. 267 ஏப்பிரல் 1920 No. 4

THE SURRENDERED LIFE

தத்தஞ்செய்யப்பட்ட ஜீவியம்

ஓர் விசுவாசியின் சரீரம் பரிசுத்தாவியின் ஆலயம். மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடப்பதே ஓர் விசுவாசிக்குண்டாகும் வல்லமைக்கும், மெய்ச்சமாதானத்துக்கும், பாக்கியத்துக்குங் காரணம். ஆவியின்படி நடக்கவேண்டுமானால் முன் தானே அடக்கி நடத்திவந்த தன்னை முழுவதுமாய்த் தேவனுக்குத் தத்தஞ் செய்வதவசியம். கலா. 5[6], ரோ. 8[13], [14], 8[2]; கலா. 5[18]; 2 கொரி. 3[18]; ரோ. 6[13], 12.

பரிசுத்தவான்களைக் கண்டும் அவர்கள் ஜீவியத்தை வாசித்துங் கேட்டும் அதிசயிக்கிறாயோ? அவர்களும் உன்னைப்போல் பாடுள்ள மனுஷர்தான். அவர்கள் பரிசுத்தவான்களானதற்குக் காரணம் என்ன? தங்களை முழுவதுமாய் ஆண்டவருக்குத் தத்தஞ்செய்ததே. நீயும் உன்னைப் பூரணமாய்த் தத்தஞ்செய்தால் உனக்கும் இந்த ஆசீர்வாதங் கிடைக்கும். பூரணதத்தம் என்று சொல்லும்போது எதையும் பாக்கிவைக்கக்கூடாதென்பது பொருள். உன் சரீரத்தையும் மனத்தையும், ஆத்துமா ஆவியையும் உனக்குள்ள பொருள், கல்வி, மக்கள், மனிதர் யாவரையும், யாவற்றையும் அவருக்கென்று தத்தஞ்செய்துவிடவேண்டும். வாயினால் சொல்வதல்ல, மனப்பூர்வமாய் இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து உண்மையோடே ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அநேகருக்கு இது கடினமாயிருக்கும். தங்கள் ஆஸ்தியை தங்கள் இஷ்டப்படி செலவழிக்க விரும்புவோருக்கு இது கூடாத காரியம். உன் ஆஸ்தியை செலவிடும்போது ஒவ்வொரு காரியத்திலும் 'இதினால் என் ஆண்டவர் மகிமைப்படுவாரா? என் ஆண்டவர் கையில் பணமிருந்தால் நான் இப்போது செலவிடப்போகும் காரியத்தில் அதை உபயோகிப்பாரா?' என்று கேள். உண்மையான இரு

தயத்தில் அவ்விதஞ் செய்ய மனமற்றோர் தங்கள் பொருளைத் தத்தஞ் செய்வது எவ்விதம் கூடும்? 'என் பிள்ளையை இந்த உத்தியோகத்துக்கு அனுப்புவது என் ஆண்டவருக்கு மகிமையாகுமா? இயேசுவானவர் தமது பிள்ளையை இந்த வேலைக்கு அனுப்புவாரா? என் பிள்ளையை இன்னாருக்கு கலியாணஞ் செய்விப்பது என்ன நோக்கத்தோடு? இயேசுவானவர் தமது பிள்ளையை இன்னாருக்குக் கொடுப்பாரா?' எனக் கேள். அநேகர் கலியாணவிஷயத்தில் பணத்தையும், படிப்பையும், உத்தியோகத்தையும், குடும்ப அந்தஸ்தையும், சரீர அழகையுமே பிரதானமாக நினைப்பதுண்டு. ஆண்டவர் நாமமகிமையையே முதன்மையாகவும் எல்லாமாகவும் நினைப்பவர் சிலரே.

தங்கள் சரீரத்தை முழுவதுமாய் ஆண்டவருக்கு ஒப்புவிக்கச் சித்தமானவர் யார்? அவயவம் ஒவ்வொன்றையும் நீதியின் ஆயுதமாய் ஒப்புவிக்கவேண்டும். சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயவமும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். நீ வாசிக்கிற புஸ்தகங்களும், பார்க்கிற காட்சிகளும் படங்களும் ஆண்டவர் பார்க்க விரும்புவாரா? நீ எப்படிப்பட்ட பார்வையோடு உன்னைப் பகைப்போரையும் வெறுப்போரையும் பார்க்கிறாய்? பரிசுத்தமான பார்வையா? அன்பும் தாழ்மையும் சாந்தமுமான பார்வை உனக்குண்டா? உன் சரீர அவயவங்கள் உன் ஆண்டவர் தாம் தொட விரும்பாத வஸ்துக்களையாவது ஆட்களையாவது தொடுகிறதுண்டா? அசுசிக்கும் பாவத்துக்கும் காரணமான வஸ்துக்களையாவது ஆட்களையாவது உன் விரலாலும் தொடாதே. தாழ்ந்தவரையும் எளியோரையும் உதவிக்காகக் காத்திருப்போரையும் தேடித் தொட்டு உதவிசெய். இயேசு இரட்சகர் யாரைத் தொட விரும்புவாரோ அவர்களைத் தொடு; எதைக் கையிலெடுக்க விரும்புவாரோ அதைக் கையாலெடு. இவ்விதமாய் உன் கைகளை ஒப்புவிக்கப் பிரியமா? நீ எந்தவிடத்துக்கும் போகுமுன் இயேசு இரட்சகர் அங்கு போக விரும்புவாரா என்று கேட்டு அவர், விரும்பாதவிடம் என்பதையறிந்த மாத்திரத்தில் அங்கு போகாதொழிய உனக்கு இஷ்டமா? இவ்விதமாய் ஜீவிக்க உன் கால்களை ஒப்புவிப்பாயா? இயேசுவானவர் பேசாத அல்லது பேசவிரும்பாத எந்த வார்த்தையைப் பேச உனக்கு விருப்பமுண்டாகினும் அதைப் பேசாதுவிட உன் வாயை ஒப்புக்கொடுப்பாயா? இப்படிச் செய்தால் உன் சொந்த வீண் உல்லாசப் பேச்சுகள் புறணிமொழிகளை விடவேண்டியதிருக்கும். இவ்விதமாய் உன் வாயை ஒப்புக்கொடுக்க உனக்கு இஷ்டமா? இவ்விதம் ஒப்புக்கொடுக்க அநேக காரியங்களை வெறுப்பதவசியமாகும். இதெல்லாம் செய்வது உனக்குக் கூடுமோ? ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா?

சில காரியங்கள் மாத்திரம் இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதி லிருந்து நீயே யோசித்துக்கொள்ளக்கூடிய அநேக காரியங்களுண்டு. பூரணமாய் ஒப்புவித்தால் மாத்திரம் பூரண பரிசுத்த ஜீவியங் கிடைக் கும். பூரண தத்தமே பரிசுத்த ஜீவியத்தின் இரகசியம். பூரண ஒப்புக்கொடுத்தல் அதாவது பூரணதத்தம் இல்லாவிட்டால் பரிசுத்த ஜீவிய நாட்டம் எவ்வளவிருந்தபோதிலும் அநேக தவறுதல்களிருக் கும்; ஜீவியத்தில் நிலையான சந்தோஷமிராது.

நீ உன்னைப் பூரணமாய்த் தத்தஞ்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா? உடனே செய். பின்னுண்டாகும் வல்லமையான பரிசுத்த ஜீவியத் தையும் மாறாச் சந்தோஷத்தையுமடைவாய்.

SALVATION

இரக்ஷண்யம்

இராகம், சயிந்தவி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாவ மாடருக்காக—ஏசு
தாரணிமீதி லவதரித்தார்.

1. பஞ்சகண்டங்கள் பாவந்தீர்த்தார்—மண்
பரமன்னேசு பரிந்துவந்தார்
நெஞ்சமே நீ இதையுணர்ந்து—நிமலன்
சரணமடைந்து கொள்வாய். பாவ

2. ஈந்தியா சென்னைமா நகரோே—விண்
ஈசனேசு நேசம்பாரீரோ
இப்போதே நல்தருணமென்று—இசைந்து
ஏசுவைப் பிடித்துக்கொள்வீர்.

3. இருண்ட இருளை யகற்றிப்போக்க—இறைவன்
பரம்விட் டிறங்கிக்காக்க
மரணத்தை யூடுருவிச்சென்று—கடி
கூரையொடித்துத் திரும்பினார்.

4. ஐங்காயங்கள் அங்கங்கொண்டு—அனைவரையும்
ஈடேற்றும் பொருட்டு
இருகரங்களை விரித்துக்காட்டி
வாருமென்றார் வேகம்செல்வீர்.

5. பாவத்தைப் பரிகரிக்கும் பலியாய்—பாவ
சாபக்கேட்டைக் குலைக்கும் குருவாய்
சாத்தான் சிரசைச் சிதைத்துக்கொன்று
சாங்கமாக மேகஞ்சென்றார்.

6. வானமும் பூமியும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திட—குறை
வானதீமை யகற்றித்தகர்த்திடத் தானாய்
வானம்விட் டிறங்கித்தோன்றின் தற்பரன்
ஏசுபதம் பணிவீர்.

7. பரஞ்சோதி இகம்சென்றார்—பாண்பாய்
மானிடர் இடர்தவிக்க
பரிவாக வேதநாயகன்
பகர்ந்துரைத்தான் ஜெகத்தவர்க்கு.

V. D. K.

THE SECOND COMING OF OUR LORD

நமதாண்டவரின் இரண்டாம் வருகை

இராகம், சாமா. ரூபகதாளம்.

பல்லவி

காலத்தைக்கண்டு குணப்படுவீர்—கடைசிக்
காலத்தைக்கண்டு குணப்படுவீர்.

அனுபல்லவி

மேலானசத்தியத்தை யுணர்வீர்—அதில்
விளம்பினதை நீரறிவீர்.

1. யுத்தங்கள்உலகி லுண்டாகும்—பல
குழப்பங்கள் மனுஷரைக் குலைக்கும்
எத்தனையாம்பல கஷ்டங்கள் லபிக்கும்—அத்தனையும்
மறுநெஞ்சத்தை யுலைக்கும். காலத்.

2. பஞ்சங்கள்பலமா யுண்டாகும்—கெடு
வஞ்சகங்கள்மனதைக் கலைக்கும்
நாடுநகரெல்லாம் பேதலிக்கும்—அந்த
நாட்களின்கொடுமை மனுவைவதைக்கும்.

3. சூரியன்அந்த காரமாகும்—வான
சுடர்களெலாம் மறைவாகும்
விண்ணில்ஏசுவின் அடையாளம்காணும்—இம்
மண்ணிலுள்ளவர்கட்குத் தோணும்.

4. வானங்கள்மட மடப்பாகும்—வல்ல
சத்துவங்கள் நிர்த்தூளியாகும்
நட்சத்திரங்களெல்லாம் ஒழியும்—மறை
வானகாரியமெலாம் வெளியாகும்.

5. பூமிநடுநடுங்கித் திகைக்கும்—கடும்
பூதியங்கள்வெந்துருகிப் பதைக்கும்
பொல்லாரின்துர்மனது வதைக்கும்—ஒரு
க்ஷணப்பொழுதிலெலாம் போயொழிக்கும்.

6. காலத்தைக்கடத்தி வைக்காதே—கொடும்
பாவத்தைமேவிப் பிடிக்காதேநல்ல
வேளைவருமென நோக்காதே—இக்
காயமிதொன்றும் நிலைக்காதே.

7. சுவிசேஷங்க ளதிசத்யம்—அது
சமூலமும்விசுவாச சத்யம்அதைப்
பிடித்துக்கொண்டால் சம்பாத்யம்
பின்வருங்காலத்தில் நேருமாசாத்யம்.

8. சக்ரவர்த்தியேசுக் கிறிஸ்தாவார்—பூச்
சக்கரத்தைத்தாங்கி அரசாள்வார்
நித்தமும்நித்தமுமாக வாழ்வார்—பரி
சுத்தமும்சுத்தமுமாகச் சூழ்வார்.

9. பாவத்தைச்சங்காரம் செய்வார்—பதி
பிசாசையும்பங்கமாய் வதைப்பார்
என்றைக்கும்ராஜா வாயிருப்பார்—தம்
பக்தரைப்பரகதி சேர்ப்பார்.

10. இன்றைக்கே குணப்படுவீரே—இதை
இழந்துவிட்டால் தவிப்பீரே
ஜாதிகளான பலபேரே—இப்
பிரசங்கத்தையே கேட்பீரே.

11. வேதநாயகன்பாட்டுக் கிசைவீர்—பெரும்
யேசுபரனையே பணிவீர்
மேலோகபதவியே பெறுவீர்—இப்
பூலோகமீதினில் வாழ்வீர்.

V. D. K.

WHY ARE THE PRICES STILL HIGH?

விலைவாசிகள் இன்னம் தூக்காய் இருப்பதேன்?

குறிப்பு.—இந்தத் துண்டு பத்திரிகை இன்னும் தேவையாயிருந்தால் சென்னை, விக்டோரியா கட்டடத்திலிருக்கும் பப்ளிஸிடி பீரோவுக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

ஜர்மானியரோடு யுத்தம் முடிந்து இப்பொழுது ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறது. இந்த வருஷத்திய விளைவும் நன்ருயிருக்கிறது. ஆயினும், சாப்பாட்டுத் தானியங்களுடைய விலையும் ஸரி, இதர சாமான்களுடைய விலையும் ஸரி, குறைந்தபாடில்லை. ஏன்? இதற்கு முக்கியகாரணம் சண்டையினுல் உண்டான வீண் செலவும், நஷ்டமுமே. சண்டை முடிந்துவிட்டபோதிலும் இந்த அழிவையெல்லாம் ஈடுசெய்ய இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக முடியாது. வாஸ்தவத்தில், இவ்வழிவு நஷ்டங்களினுல் பூலோகமே ஏழையாய்விட்டது; இதுவே விலைவாசிகள் தூக்காயிருப்பதற்குக் காரணம்.

2. உதாரணமாக, நீடித்து வழக்காடி, வக்கீல்களுக்கும் சாக்ஷிகளுக்கும் ஏராளமாகப் பணத்தைச் செலவழித்த இரண்டு குடியானவர்களை எடுத்துக்கொள்வோம். வழக்கு முடிந்தபிறகு கூட, அவர்கள் இருவரும் வியாஜ்ஜியத்திற்குமுன் இருந்ததைவிட ஸவுகரியக் குறைவுபட்டு, தகுந்தபடி பணத்தைச் சேகரம்செய்து முன்போலாக அநேக வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கவேண்டியதாய் விடுகிறது.

3. ஐந்துவருஷ காலமாக இப்பூலோகத்திலுள்ள பெரும்பாலும் எல்லா தேசத்தவர்களும் சண்டைபோட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற வருஷத்தில் தான் அது ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. இப்பொழுது, இச்சண்டையில் தோல்வியடைந்த ஜர்மெனியானது அடியோடு நாசமாய்ப்போய்விட்டதாய்த் தோன்றுகிறது. அதோடு ஜயமடைந்த தேசத்தார்களும், தாங்கள் முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும், மிகவும் ஏழைகளாய் விட்டார்கள்.

4. குடியானவர்கள் ஏழையாய்ப் போகும்பொழுது, எண்ணெ, துணி முதலிய முக்கியமான சாமான்கள் வாங்கப் பணம் தட்டிப்போவதிலிருந்து தங்கள் ஏழ்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுகிருர்கள். இம்மாதிரியே இப்பொழுது பூலோகம் முழுமையுமே வறுமை திசையை யடைந்திருக்கிறதின் உண்மை, நமக்கு, கையில் முன்னிருந்தபடி பணமிருந்தபோதிலும் அதைக்கொண்டு அதற்கு முன்

கிடைத்த அளவு எண்ணெ, துணி, அரிசி முதலிய பண்டங்கள் கிடைக்காததிலிருந்து விளங்குகிறது.

5. ஆகையால் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் பூலோகத்தின் வறுமையே. பூலோகத்துக்கு வறுமை யென்றால் என்ன? முன்னைவிட பணம் அல்லது தங்கம் அல்லது வெள்ளி அல்லது நோட்டுகள் உலகத்தில் குறைந்துவிட்டனவென்று தாத்பரியமல்ல. ஏனெனில், உலகத்தின் செல்வம் இவைகளைப் பொருத்தில்லை. இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக கடலின் நடுவிலுள்ள ஒரு தீவில், கடலை கடப்பதற்கு படகில்லாமல் பத்து மனிதர்கள் இருப்பதாகவும், பிராணனைக் காப்பாற்றமட்டும் போதுமான அளவே ஆகாரத்தோடு கட்டத்துணியும் தங்க வீடும் இல்லாமல், ஆனால் கையில் லக்ஷம் ரூபாய் ஆஸ்தியோடிருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அவர்களிடத்தில் பணமிருந்தாலும் அவர்கள் ஏழைகள்தான்; ஏனெனில் மனிதர்களை, செல்வமுடையவர்களாகச் செய்வது, தங்கமல்ல, வெள்ளியல்ல, நோட்டுகளல்ல. ஆனால் தங்கம், வெள்ளி, நோட்டுகள் உடையவர்களைச் செல்வவான்கள் என்று நாம் ஸகஜமாய் சொல்லுவதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு அவைகளைக்கொண்டு அவசியமான பண்டங்களை வாங்கமுடியுமென்பதே. கையிலிருக்கும் தங்கம் வெள்ளியைக் கொண்டு எப்பொழுது போதுமான, ஊண், உடை வாங்க முடியவில்லையோ, அப்பொழுதே அவர்கள் செல்வர்களாயில்லாமல் போகிறார்கள். அப்பொழுது அந்தத் தங்கமும், வெள்ளியும் நகைகள் பண்ண உதவும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் நமக்கு வயிற்றுக்கு ஆகாரமும், கட்டத் துணியும் கிடைக்காமலிருக்கும்பொழுது, நகைகளினால் பிரயோசனம் என்ன?

6. ஆகையினால் உலகம் ஏழையாய்விட்டதென்றால் உலகில் பணம் குறைந்துவிட்டதென்று தாத்பரியப்படக்கூடாது. உண்மையில் முன்னைக்காட்டிலும் இப்பொழுது பணம் அதிகமாயிருக்கிறது. சண்டைசெய்த அநேக தேசத்தார்கள், தங்களுக்கு அவசியமாய் வேண்டிய துப்பாக்கிகளையும், பீரங்கிகளையும் வாங்க ஏராளமாய் நோட்டுகளை வெளியிட்டார்கள். போர்வீரர்கள் சண்டைபோடு கையில் தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் அழித்துவிடவில்லை; நோட்டுகளைக் கொளுத்திவிடவில்லை. ஆகையினால் சண்டைக்கு முன்னிருந்த தங்கமும், வெள்ளியும், இப்பொழுதும் உண்டு; நோட்டுகளோ முன் இருந்ததைவிட, அபாரமாயதிகப்பட்டிருக்கின்றன.

7. உலகமே ஏழையாயிற்று என்று சொல்வதின் நோக்கம் என்னவென்றால், இப்பொழுது நமக்குவேண்டிய பண்டங்கள் உலகத்தில் முன்போலில்லாது குறைவுபட்டிருக்கின்றன வென்பதே.

சண்டையில்லாத காலங்களில், ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலுமுள்ள ஜனங்களில் பெரும்பாலரும், வாலிபர்களும் ஸரி, கிழவர்களும் ஸரி வேண்டிய பண்டங்களை உற்பத்திசெய்வதில் அமர்ந்துவருகிருர்கள். அவர்களில் சிலர் சாப்பாட்டுக்குவேண்டிய தானியங்களை உற்பத்திசெய்கிருர்கள். இதர ஜனங்கள், கலப்பைகள், வண்டிகள், துணிகள், தையல் இயந்திரங்கள் முதலிய ஸாமான்களை செய்கிருர்கள். ஆனல் யுத்தம் நடந்தபோது வாலிபர்கள், சண்டை செய்யவும், வயதானவர்கள், துப்பாக்கி, பீரங்கி குண்டுகள், வெடிமருந்து முதலியவைகளை செய்யவும் போய்விட்டார்கள். ஆகையால் அமைதியுடனிருக்கும் காலத்தில் இருப்பதுபோல இவர்களுக்கு நிலத்தை சாகுபடி செய்யவும் இதர முக்கியமான பண்டங்களைச் செய்யவும் ஒழியவில்லை. அதோடு சைனியங்கள் அநேக இடங்களில் ரயில்பாதைகளையும், ரயில் இன்ஜின்களையும், ரயில் வண்டிகளையும் அழித்து இவைகளும் இவைகளைப்போன்ற மற்றும் இதர முக்கியமான பண்டங்களும் செய்யப்படும் தொழில் சாலைகளையும் பாழாக்கின. சண்டை முடிந்தும்கூட இப்பொழுது ருஷியாதேசத்தில், ஜனங்கள் தங்களுக்கும் பிறருக்கும் உபயோகப்படக்கூடிய கோதுமையை சாகுபடி செய்யாமல் ஒருவரோடு ஒருவர் அடித்துக்கொண்டு, ஊர்களில் நெருப்புவைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

8. ஆகவே இப்பொழுது பூமியில், பிரயோசனமான பண்டங்கள் குறைந்து, வெள்ளி தங்க நாணயங்களும் நோட்டுகளும் பெருத்துவிட்டன. ஆகையினல் ரூபாய்க்கும் நோட்டுக்கும், முன் இருந்த மதிப்பு குறைந்து அவைகளை அதிகமாய் கொடுத்து பண்டங்கள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தில் கண்ட ஒரு தீவிலகப்பட்டுக்கொண்ட மனிதர்களுக்கு லக்ஷம் ரூபாய் மட்டுமிருந்து ஆகாரம் இல்லாவிட்டால், ஒருவேளை யாகாரத்துக்கு லக்ஷம் ரூபாய்களையும், கொடுக்கமாட்டார்களா?

9. ஆனல் சிலர் கேழ்க்கலாம்:—'ஐரோப்பாவில் விலையேற்றத்திற்கு இது தக்க காரணமென்பதில் சந்தேகமுமில்லை. அங்கே மேற்சொன்ன மாதிரிதான் யுத்தம் உண்டு, பண்டங்கள் அழிந்தன; தொழிற்சாலைகள் நாசமாயின; ஜனங்கள் சாகுபடி செய்வதை விட்டுவிட்டு சண்டைக்குப் போனர்கள்; இராஜாங்கத்தார்களும் யுத்த தளவாடங்கள் வாங்க நோட்டுகளையடித்தார்கள். ஆகையால் ஐரோப்பாவில் விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பதின் காரணம் நாம் அறிவோம். ஆனல் இந்தியாவில் யாதொரு சண்டையுமில்லை, பண்டங்களும் அழிக்கப்படவில்லை, குடியானவர்களும் எப்போதும் போல நிலங்களை சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். போன

வருஷம் விளைவில்லாததால் அரிசி விலை ஏறியதும் சரி. ஆனால் இந்த வருஷம்தான் விளைவு நன்றாயிருக்கிறதே. ஏன் சாப்பாட்டுத் தானிய முதலான, இந்தியாவிலேயே விளையும் அல்லது செய்யப் படும் பண்டங்களினுடைய விலை எத்தமாயே இருக்கவேண்டும் ?

10. இதற்கு ஒரு காரணம் இந்த நாட்டில் முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும், அதிக பணமிருப்பதேயாகும். இந்தியாவிலிருந்து ஏற்று மதியாகும் சணல், மணிலாக்கொட்டை, பஞ்சு, முதலியவைகளுக்கு அதிக விலை கொடுத்து ஐரோப்பிய வியாபாரிகள் வாங்கியிருக்கிறார் கள். இந்தப் பண்டங்களுக்கு பதிலாக அவர்கள் எப்பொழுதும் அனுப்பிவரும் பருத்தி வஸ்திரங்களையும் இதர சாமான்களையும் முன் அனுப்பிக்கொண்டிருந்த அளவு அனுப்பமுடியவில்லை. ஆகை யினால் அவர்கள் வாங்கிய சணல், மணிலாக்கொட்டை, பஞ்சு இவைகளுக்கு பதிலாக, பணமாகக் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று இந்த காரணத்தினால் இந்தியாவிற்கு, ஏராளமாய் வெள்ளியனுப்பப் பட்டு ரூபாய் அடிக்கப்பட்டது. பணம் அதிகமாய்விட்டபடியால், பண்டங்களின் விலைவாசிகளும் இயற்கையாகவே அதிகமாயின. மேலும், இதர தேசங்களில் விலைவாசிகள் மிகவும் அதிகமாயிருந்தால் இந்தியாவிலிருக்கும் வியாபாரிகள், இந்தியாவிலிருந்து பண்டங்களை அந்த தேசங்களுக்கு, ஏற்றுமதிசெய்து லாபம் சம்பாதிக்க முயலுவார் கள். ஆகையினால், ஏற்றுமதிசெய்வதைத் தடுத்தாலன்றி, வெளிவிலை யும், உள்நாட்டு விலையும் ஒன்றாகும் வரையில், வியாபாரிகள் விலை கொடுத்து வாங்கி பண்டங்களை யேற்றிக்கொண்டுதான் இருப்பார் கள். இந்திய சாமான்கள், ஏற்றுமதியைத் தடுத்தபோதிலுங்கூட, பின் ஒரு காலத்தில், ஏற்றுமதிசெய்ய சர்க்கார் உத்தரவு கொடுக்கக் கூடும். அப்பொழுது நல்ல லாபமடையலாம் என்ற ஒரு ஆசையி னால் தூண்டப்பட்டு, அநேக வியாபாரிகள் விலைகொடுத்துப் பண் டங்களை வாங்கி, கட்டிவைத்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள்.

11. இந்த காரணங்களைப் பற்றியே, இந்த வருஷத்தறுவடை யில், நல்ல மாசூல் தேறினபோதிலும், சாப்பாட்டு தானியங்கள் விலை மலிவது சந்தேகமாயிருக்கிறது.

12. பணத்திற்கு கூலிவேலைசெய்து பிழைப்பவர்களுக்கு, அவர் களுடைய கூலி அதிகமாகாமலிருந்தால், இந்த தூக்கான விலைவாசி களால், அவர்கள் கஷ்டத்தை யடைவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேக மில்லை. இந்த விலைவாசிகள், குறைந்த சம்பளத்திற்கு வேலைசெய் யும் குமாஸ்தாக்களுக்கும், அவரைப்போன்ற இதரர்களுக்கும் அதிக கஷ்டத்தையுண்டுபண்ணுவதும் உண்மையே. இந்த கஷ்டத் தை மட்டுப்படுத்த இந்தியாவிலிருந்து, சாப்பாட்டு தானியங்களின்

ஏற்றுமதியை இந்திய இராஜாங்கத்தார் இந்த வருஷம் கட்டுப்பாடு செய்து கைவசம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிற்கு போதுமான தானியங்கள் இங்கே யிருக்கவும், அயல்நாடுகளில் ஏறியிருப்பதுபோல இந்தியாவிலும் சாப்பாட்டு தானியங்களினுடைய விலை ஏறுமலிருக்கவும் தக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும்.

13. போனவருஷம், ஸரியான விளைவில்லாதபடியால் இந்த தேசத்தில் போதுமான அளவு உணவுப்பொருள்களில்லை. ஆகவே குடியானவர்களில்கூட அநேகர் தங்களுடைய பயிர் சாவியாய் விட்டபடியினால் சாப்பாட்டுக்கு தானியங்கள் பணம் கொடுத்துவாங்க நேரிட்டு, மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் பயிர் நன்றாயிருக்கிறது. ஆகையினால் இப்பொழுதிருக்கும் விலையேற்றம் விவசாயிகளுக்கு நல்லதே. அவர்களுடைய தானியங்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். அவர்களிடம் வேலைசெய்யும் கூலிகளுக்கு நல்ல கூலி கொடுக்கமுடியும். தங்களுடைய குறைந்த சம்பள வேலைக்காரர்களுக்கு, சம்பளத்தை எவ்வளவு உயர்த்தவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஆலோசனை சொல்ல ஒரு கமிடியை சர்க்கார் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியே விவசாயிகளும் தங்களுடைய கூலியாட்களுக்கு, கூலியை உயர்த்தவேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் இம்மாதிரி செய்தால் கூலிக்காரர்களுக்கு விலை யதிகமாயிருந்தாலும், உணவு பதார்த்தங்களை வாங்குவது ஸாத்தியமாயிருக்கும்.

14. போனவருஷத்தில் விளைவில்லாததால் இந்த தேசத்தில் போதுமான உணவு பதார்த்தங்களில்லாமல் போயின; அதினால், விலைகொடுத்துவாங்க பணம் இருந்தபோதிலும், அரிசி கிடைக்காது போய்விடுமோ என்ற ஒரு பயமும் இருந்தது. இந்த வருஷம் நல்ல விளைவாதலால் அறுவடையானவுடன் உணவு பதார்த்தங்கள் இந்த தேசத்தில் நிரம்பியிருக்கும். அதோடு பர்மா தேசத்திலும் இப்பொழுது அறுவடையாய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவையிருந்தால் இனி பர்மாவிலிருந்தும் அரிசியைக் கொண்டுவர முடியும்.

Publicity Bureau.

(CHILDREN'S PAGE)
TWO CHILDREN
இரு பிள்ளைகள்

மகா வல்லமையும் சிறந்த லக்ஷணங்களுமுள்ள இராஜா ஒருவர் செங்கோல் செலுத்திய இராஜ்யமொன்றில், யாருமற்ற அநாத பிள்ளைகள் இருவர் வசித்துவந்தனர். தங்களுக்குச் சொந்தமானது

என்று சொல்லக் கூடியதான எதொன்றும் அப்பிள்ளைகளுக்கு இல்லை. இதைக்கண்ட இராஜா அப்பிள்ளைகளுக்கு ஆகாரம், வஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து ஆதரித்து, எந்தெந்த விதமாய் அவர்களைச் சந்தோஷிப்பிக்கக்கூடுமோ, அவையெல்லாம் செய்துவந்தார். ஆனால் இப்பிள்ளைகள் தங்களுக்கு இவ்வளவு செய்துவந்த அந்த இராஜாவைச் சிநேகிக்கவேயில்லை; நேசிக்கவேண்டுமென்று பிரயத்தனப்படவுமில்லை. சீக்கிரத்தில் இந்தப் பிள்ளைகள் இந்த இராஜ்யத்தைவிட்டு இன்னொரு இராஜ்யத்திற்குப் போக எண்ணினார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு இராஜாவால் கொடுக்கப்பட்டிருந்த உடுப்புகளும் இன்னும் மற்ற வஸ்துக்களும் அந்த இராஜ்யத்தில் அவர்களுக்குப் பிரயோஜனப்படவேமாட்டா. ஆகையால் இராஜா அவர்களின் அறிவீனத்தைக் கண்டு அவர்களை எவ்விதத்திலும் காப்பாற்ற எண்ணங்கொண்டு, அவர்கள் வேறொரு இராஜ்யத்திற்குப் போய் சஞ்சலத்தை அநுபவிக்காதபடி பின்வரும் கடிதத்தை அவர்களுக்கு அனுப்பினார்:

'பிரிய பிள்ளைகளே! நீங்கள் என்னை நேசிக்காவிட்டாலும் நான் உங்களை நேசித்து, நான் உங்களுக்குச் செய்துவரும் நன்மைகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் நீங்கள் பாத்திரவான்களாயிராவிடினும், நான் உங்களை நேசித்த நேசத்தாலேயே இந்த நன்மைகளையெல்லாம் உங்களுக்குச் செய்துவந்தேன். நீங்கள் இப்பொழுது போகக் கருதிய தேசத்திலே இதுவரையிலும் நீங்கள் உபயோகித்துவந்த பொருட்களைவிட அதிக விலையுயர்ந்ததும் அவசியமுமான வேறே பொருட்கள் தேவை. அப்பொருட்கள் அவ்வளவு விலையுள்ளவையாதலாலும், ஒருவனும் அவைகளை வாங்க முடியாதாதலாலும் என் அருமை மகன் மாத்திரமே அக்கிரயத்தைக் கொடுத்து அவ்விலையேறப்பெற்ற பொருட்களைப் பெற்றுக்கொண்டான். அப்படி வாங்கப்பட்ட பொருட்கள் எக்குறைவையும் நிறைவேற்றக் கூடியவை. நீங்கள் அவைகளை விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடாத நிர்ப்பந்த நிலைமையிலிருக்கிறபடியாலும், கீழ்ப்படியாத நன்றிகெட்டவர்களாயிருந்து அவைகளைப் பெற அபாத்திரராயிருக்கிறபடியாலும், என் குமாரன் அவைகளை உங்களுக்கு விலையுமின்றி, கிரயமுமின்றி நான் கொடுக்க விரும்புகிறார். நீங்கள் இங்கே இருக்கையிலேயே அவைகளை அனுபவிக்கலாம். மேலும் இன்னொரு ஊருக்குப் போனாலும், நீங்கள் பரிபூரணமாய் அவைகளை அனுபவிக்கலாம்' என்பதே.

இச்சமாச்சாரத்தையும், இராஜாவினால் அனுப்பப்பட்டிருந்த ஈவுகளையும் கண்ட பிள்ளைகளில் ஒருவன், 'அடடா! இவைகள்தானே

நான் விரும்பின பொருட்கள். எனக்கு இவைகளெல்லாம் வேண்டுமே. என்றாலும், நான் அவைகளைப்பெற பாத்திரமான எதாவது செய்தாலாவது, அல்லது அவைகளை வாங்கக்கூடிய பணத்தை சம்பாதித்தாலாவது ஒழிய இராஜா அவைகளை எனக்குக் கொடுப்பாரென்று நான் நம்பவேமாட்டேன். ஆதலால் நான் இதை வாங்கக்கூடும் படியான பணம் சம்பாதிக்குமட்டும் வைத்துவைத்திருக்கும்படியே இராஜாவுக்கே திருப்பி அனுப்பிவிடுவேன். இந்த ஊரைவிட்டுப் போகுமுன் வேண்டிய பணம் சம்பாதித்துப்போடுவேனென்பதற்குச் சந்தேகம் சிறிதேனுமில்லை' என்று சொல்லி இராஜாவுக்கே ஈவுகளைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டாள். வேண்டிய பணம் சம்பாதிக்கு முன், திடீரென ஒருநாள் வேறொரு தேசத்திற்கு அனுப்பப்பட்டாள். அங்கே அப்பிள்ளைக்கு நேரிட்ட சஞ்சலத்திற்கும், வருத்தத்திற்கும் முடிவு உண்டோ!

இன்னொரு பிள்ளையோ இராஜா அனுப்பிய சமாச்சாரத்தையும், ஈவுகளையும் சந்தோஷமாய் வாங்கிக்கொண்டு சொன்னதாவது:

'இராஜாவும் அவர் குமாரனும் இனிது வாழ்க! நான் அதிக நன்றியுள்ளவளாயிருக்கிறேன். இராஜாவும் அவர் குமாரனும் என் மேல் கூர்ந்த அன்பினாலேயல்லாமல் வேறெதினாலும் இவைகளை எனக்கு அனுப்பவில்லை. நானும் அவர்களை நேசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இராஜாவின் விருப்பம் என்னவென்றும் நான் அவருக்கு என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்றும் நான் கேட்டனுப்புவேன். இராஜா அனுப்பிய ஈவுகளுக்குத் தகுந்த விலையை நான் கொடுத்து மாளாது. என்றாலும் என் நன்றியறிதலைக் காட்ட நான் அவர் விரும்பியபடி செய்யப் பிரயாசப்படுவேன்' என்றாள்.

இப்பிள்ளையின் விண்ணப்பத்தைக் கேட்ட அரசனும் மகனும், தங்களுடைய விருப்பங்களைத் தெரிவித்தும், அநேக ஆசீர்வாதங்களை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியும் ஓர் பெரிய கடிதம் எழுதி அனுப்பினார்கள். அக்கடிதத்தை அப்பிள்ளை தினந்தினம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வாசித்தாள்.

பிரியமானவர்களே! இவ்விரண்டு பிள்ளைகளில் எந்த பிள்ளையை நீங்கள் ஒத்திருக்கிறீர்கள்? பரமபிதாவுக்குச் சொந்தமான ஊரில் நாமெல்லாம் வசிக்கிறோம். அவர் நமது இராஜா. நாம் ஏழைப் பிராணிகள். நாம் அனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு நன்மையும் அவரிடமிருந்து வருகிறதே. நாம் எந்த நன்மைக்கும் பாத்திரவான்களல்ல. ஏனென்றால் நாம் அவரை நேசிக்கவேண்டிய விதமாக நேசித்து, கீழ்ப்படியவில்லை. நாம் எக்காலமும் இவ்வுலகில் வசிக்கப்போகிறதில்லை. மரித்து இன்னொரு ஊருக்குப் போவோம். அப்பொழுது

நமது தோழர், வீடுவாசல், தோட்டம் துறவு, துணிமணி, முதலியவை யெல்லாம் விட்டுப் போகவேண்டியதே. கடவுள் நம்மை நேசித்து, நமது பாக்கியத்தையே விரும்பி, நமக்குப் பாவமன்னிப்பு, நித்திய ஜீவன் முதலான பற்பல பாக்கியங்களை அளிக்கிறார். நாம் இத்தனை பெரிய நன்மைகளுக்குப் பாத்திரராயிராவிடினும், அருமை இரட்சகராகிய கிறிஸ்துஇயேசு தமது திரு இரத்தத்தினால் சம்பாதித்ததினாலேயே அவைகளை நமக்குக் கொடுக்கிறார். இப்பாக்கியங்களை நாம் பெற்றுக்கொண்டால் அவைகள் என்றும் நம்முடையவைகளே. முந்தி நம்மைச் சிநேகித்தவரை நாம் நேசித்து, அவருடைய கடிதமாகிய வேதவசனத்தை தினந்தோறும் வாசித்து, அதில் கற்பிக்கப்பட்டவைகளைக் கவனித்து, அதின்படி நடந்து, வாக்குத்தத்தங்களை நம்புவோமேயாகில், நமக்கு ஒன்றும் குறைவுபடாது என்பதற்கு ஐயமொன்றுமில்லை.

SPARKS OF WIT

யுக்தி விவேக சம்பவங்கள்

ஓர் மனுஷனுடைய வீட்டிலிருந்த ஆட்டுத்தொடை யொன்றை ஓர் நாய் திருடிக்கொண்டு ஓடிவிட்டது. கொள்ளை கொடுத்த மனுஷன் வக்கீல் ஒருவரிடத்திலே போய், சங்கதியைத் தெரிவித்து, இதற்கு என்னசெய்யலாமென்று கேட்டபோது, அந்த நாயின் சொந்தக்காரரிடத்திலே அதன் கிரயத்தை வாங்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அவன் அதற்கு, 'தங்களுடைய நாய்தான் அப்படிச் செய்தது' என்று சொன்னான். வக்கீல் அதன் கிரயமாகிய அரை ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டார். அவன் வீடுவந்து சேருமுன் வக்கீலிடமிருந்து ஒரு பில் வந்தது. நாய் திருடின விஷயத்தைப்பற்றி வக்கீலிடத்தில் ஆலோசனைகேட்டதற்காக 1 ரூபாய் 8 அணா கொடுக்கவேண்டுமென்று எழுதினார்.

வீதியில் நடந்துபோன ஒருவன் அவ்வழியே நடந்துபோன ஒரு வக்கீலிடம் ஓடி, 'ஐயா, இந்த ரூபாயைப் பாருங்கள்! இது செல்லுமா, செல்லாதாவென்று சொல்லுங்கள்' என்று கேட்க, அவர் அதைப் பார்த்து 'செல்லும் ரூபாய்தான்' என்று சொல்லி, அதைத் தம்முடைய பையில் போட்டுக்கொண்டு, 'உன் பையனை வீட்டிற்கு அனுப்பு; என்னைக் கேட்டதற்காக கால் ரூபாய் தள்ளிக்கொண்டு, முக்கால் ரூபாய் அனுப்புகிறேன்' என்றார்.

ஒரு சாஸ்திரியாருக்குப் பயித்தியக்காரனைப்போன்ற ஒரு பையன் இருந்தான். அவர் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஓர் உபாத்

தியாயரிடம் ஒப்புவித்து, 'உம்முடைய உத்தரவின்றி அவன் வெளியே போகாமலிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளும்' என்ருர். சாஸ்திரியார் வெளியே போனபின், 'நான் வெளியே போகட்டுமா?' என்று பையன் கேட்டான். உபாத்தியாயர் 'இல்லை' என்ருர். பையன் சிறிது நேரங்கழித்து மறுபடியும் கேட்க 'இல்லை' என்ருர். இதைக்கேட்ட பையன் தொப்பியை எடுத்து மெதுவாகப் போகப்புறப்பட்டான். இதைக்கண்ட உபாத்தியாயர் அவனை நிறுத்தி, 'இல்லை என்றதின் அர்த்தம் உனக்குத் தெரியுமா?' என்று வினவ, பையன் 'இல்லை என்பது எதிர்மறைக்குறிப்பு. ஆனல் இரண்டு எதிர்மறை 'இல்லை, இல்லை' அடுத்துவரும்போது அது உறுதிக்கு அடையாளமல்லவா' என்று சொல்லவே உபாத்தியாயர் அவன் யுக்தியினிமித்தம் அவனை வெளியே அனுப்பினர்.

ஒருவன் தினந்தோறும் வழக்கமாக ஆறு ரொட்டிகளை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு வருகையில், அதைக்கண்ட ஒரு சிநேகிதன், 'நீ ஆறு ரொட்டிகளையும் என்ன செய்வாய்?' என்று கேட்க, அவன் 'ஒரு ரொட்டியை எனக்கு வைத்துக்கொள்வேன், மற்றொன்றை எறிந்துவிடுவேன், இரண்டு ரொட்டியை வாங்கின கடனுக்குக் கொடுப்பேன், மற்ற இரண்டு ரொட்டிகளைக் கொடுத்துவைப்பேன்' என்ருன். சிநேகிதன் 'கருத்து விளங்கவில்லை, தெளிவாகச் சொல்,' என்றதன்பேரில், இவன் 'எனக்கு வைத்துக்கொள்வேனென்ற ரொட்டி நான் சாப்பிடுவது, எறிந்துபோடுவேனென்றது என் மாமிக்குக் கொடுப்பது, கடனுக்குக் கொடுக்கும் இரண்டு ரொட்டிகள் என் தாய் தந்தையருக்குக் கொடுப்பது, கடன் கொடுத்து வைப்பேன் என்ற இரண்டு ரொட்டிகளும் என் குமாரருக்குக் கொடுப்பது' என்ருன்.

Lydia Vedanayagam.

THE GUIDING HAND

உனது வழிகாட்டி யெது?

(முற்ருெடர்பு)

ரூலி துரைசானி தனது ஜீவிய விருத்தாந்தத்தை அவர்கள் கேள்விப்படியே விஸ்தரிக்கத் தொடங்கினுள். சேர் றிச்சேட் நீதிபதியின் மரணத்தின்பின் அவரது சொத்து முழுவதற்கும் தானே சுதந்தரவாளியாயிருப்பதாய்ச் சொன்னுள். இவள் தன் யௌவன பருவத்தில் விசாரிப்பாரின்றித் தன் மனம்போன போக்காய் நடங்

தாள். சடுதியாய்ச் சுக்வீனப்பட்டபடியால் தானிருந்த இடத்தை விட்டு பாத் (Bath) என்ற விடத்திற்குச் சுகம்நோக்கிச் செல்வா ளாயினள். அவ்விடத்திற் சிறிது தேற்றமடையுந் தருணம், ஒரு நாள் இவளைப் பார்த்து வந்த ஓர் கிறிஸ்த டாக்டர் இவளை நோக்கி: 'அம்மா! உமக்கின்னும் நோயைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது என்ன?' என்று ஓர் ஆச்சரியமான கேள்வியை வினவினர். அதற்கு அவள்: 'நோய் யாதுமில்லை, ஆனல் என்னை வருத்தப் படுத்துவது எனது ஆறுதலற்ற உள்ளமே' என்றனள். 'ஆம், நீர் சொல்வது சரி. நானும் உம்மைப்போலவே சிறிதுகாலம், ஓர் புஸ்தகத்திலிருந்து மருந்தைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை, தீரா நோயுற் றிருந்தேன்' என்று டாக்டர் கூறினர்.

'ஓர் புஸ்தகமா உம்மைக் குணமாக்கிற்று! என் இளம்பிராய முதல் எத்தனை எத்தனையோ புஸ்தகங்களை வாசித்து முடித்துவிட் டேனே! அவற்றில் யாதாயினும் என்னைக் குணமாக்கவில்லையே' என்றாள். 'அப்படி யிருக்கலாம். ஆனல் என்னைக் குணமாக்கிய புஸ்தகமோ மிக அருமைவாய்ந்ததும், விஸ்தரிப்புளடங்காததுமானது. அதனுள் எப்போதும் சந்தேகத்தைக் கண்டு களிப்பதேயன்றி அதை வாசிப்பதால் நான் ஓர்போதுஞ் சோர்வடைவதேயில்லை' என்று பகர்ந்தார். 'அப்படியானல், அப்புஸ்தகத்தின் பெயர் என்ன? அதை நான் காணக்கூடாதா? தயவுசெய்து அதை என் கையிற் கொடுப்பீரா?' என்று வெகு ஆவலுடன் டாக்டரிடம் கேட்டாள்.

'நீர் எனக்கு ஓர் வாக்களிப்பதன்பேரில் அதை உமக்குக் கொடுப் பேன். நீர் அதைக் கவனமாய் வாசிப்பதாயும், வாசித்த பகுதியை இரண்டாம் முறை வாசிப்பதாயும் வாக்களிக்கவேண்டும்' என்று டாக்டர் சொன்னவுடனே அவற்றிற்கு வாக்களிக்கப்பட்டது.

சிறிது நேரத்தில் டாக்டர் ஓர் அழகிய புதியேற்பாட்டுப் பிர தியை தன் அங்கியுறையுள் வைத்துக் கொணர்ந்தார். ஆவலாய் எதிர் நோக்கியிருந்த இப்பெண்ணின் கையிற் கொடுத்தவுடன், அவள் பரிகாசத்துடன் அவரைப் பார்த்து: 'இதுதான! இதுதான உமக்கு அருமைவாய்ந்தது!! இப்படியாக எத்தனையோ பிரதிகளை நானுனக்கு வாங்கிக்கொடுப்பேனே!!!' என்று அசட்டையாய்ச் சொன்னள். ஆனலும் டாக்டர் அவள் செய்துகொண்ட வாக்குத்தத்தத்தை நினைப் பூட்டி அதை அவள் வாசிக்கச் செய்தனர்.

ஆனல் அவள் அதை வாசிக்க வாசிக்க அவளிடமிருந்த மன வேதனை அதிகமாயிற்று. திரும்பவும் லண்டன் நகரத்திற்குப் போவ தாற் சிறிது சுகம்பெறலாமெனக் கருதி அங்கு சென்றனள். அங்கே வசித்துவருகையில் ஓர் சனிக்கிழமை இரவு ஓர் சொற்பனங் கண்

டாள். தான் ஓர் ஆலயத்திலிருப்பதாயும் அங்கே போதகரொருவர் குறிக்கப்பட்ட ஓர் வாக்கியத்தின் பேரில் பிரசங்கஞ்செய்யவுங் கண்டு விழித்தாள். இது அவள் மனதிற் பதிந்திருந்தபடியால் கர்த்தருடைய நாளாகிய மறுநாட் காலை குறிக்கப்பட்ட அந்த ஆலயத்தில் பிரசங்கங் கேட்பதற்காக இன்னோர் சிநேகிதியுடன் புறப்பட்டதும், லண்டனின் ஒரு கோணந் தொடங்கி மறுகோணம் வரைக்கும் பிரயாணஞ்செய்து பல ஆலயங்களைக் கண்டும், முந்திய இரவிற் கண்ட ஆலயம் தென்படாதிருந்தது. சாயந்திரம் 2-மணி வரையில் ஓரிடத்தில் இளைப்பாறிப் பின்புமதைத் தேடிப் புறப்பட்டுப்போகையில் ஓர் கட்டிடத்திற்குள் ஜனங்கள் புகுவதைக் கண்டு, அது தேவாலயமாயிருப்பதாய் அறிந்தபடியால் அதனுட் சென்றனர். இந்த ஆலயந்தான் அவள் மனதிற்குத் தான் கண்ட சொற்பனத்திற்குச் சமமாயிருந்தது. ஆசனபீடமும், பிரசங்கமேடையும் அங்குள்ள மற்றுங் காட்சிகளும் இதற்கு ஒப்பாயிருந்தன. சிறிதுநேரத்தில் அங்கு பிரவேசித்த கனம் Shower பாதிரியாரைக் கண்டவுடன் இவள் மனதில் ஆனந்தமுண்டாகி 'இவரே அந்த வாக்கியத்தின்பேரில் பிரசங்கஞ் செய்தவர்' என்று சொல்லிக்கொண்டு உட்கார்ந்தாள். பாதிரியார் 115-ம் சங். 9-ம் வசனத்தின் பேரில் பிரசங்கித்தார். இவ்வசனமே முந்திய இரவில் அறிவிக்கப்பட்டது. பிரசங்கத்தின் பின் ஜெபம் ஆரம்பித்தது. இவளுடைய இருதயமுந் திறவுண்டது. ஜெபத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அவள் மனதுட் சென்றது. தனது கடந்தகால கிரியைகளை நினைத்துத் தேம்பினுள். தனது இருதயத்தைத் திறந்தாள். 'மகளே! உன் இருதயத்தை தா' என்னும் ஆண்டவரின் தொனியைக் கேட்டாள். முற்றாய்த் தன்னை இயேசுரட்சகருக்கு ஒப்பித்தாள்.

ஆண்டவர் அவளிடத்தில் பேசியவுடனே அவர் இரட்சகருக்குச் செவிகொடுத்தாள். பாவம் மன்னிக்கப்பெற்றாள். மன்னிப்பின் சந்தோஷத்தை யடைந்தாள். நம்மில் எத்தனையோ பெயர்களுடைய இருதய கபாடத்தை அவர் தட்டியும் நாமோ இன்னும் அவர் சத்தத்தை அசட்டைசெய்கிறவர்களாய் இருக்கிறோம். சிலர் தம் இருதயத்தை அவருக்குத் திறந்தும் பின்வாங்கினோராய், விறைப்புள்ளவர்களாய்த் தூங்குகிறார்கள். இன்னும் சிலர் மன்னிப்பின் சந்தோஷம் இல்லாதவர்களாய்த் திகைக்கிறார்கள்.

நம் இருதயம் ஆண்டவருக்கு உண்மையாகவே திறக்கப்பெற்றதாயின் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றோமோ? அப்படியாயின் பரிசுத்த ஜீவியஞ் செய்யத்தக்கதாக பாவமன்னிப்பின் சந்தோஷம் என் மனதில் நிறைந்திருக்கிறதா? 'நான் உனக்குப் போதித்து, நீ நடக்க வேண்டிய வழியை உனக்குக் காட்டுவேன்.' சங். 32 : 8.

Isaiah Paul.

C. L. S. PRESS, MADRAS—1920